

Marts 2018

Madonas Romas katoļu draudzes vēstis

KALNĀ

„Kam slāpst un kas Man tic, tas lai nāk pie Manis
un lai dzer – no tā plūdis dzīvā ūdens straumes.”
To Viņš sacīja par Garu, ko saņems tie,
kas Viņam tic. Jo Gars vēl nebija dots, tādēļ ka
Jēzus vēl nebija ievests godībā. (J 7, 37-39)

VĒL DAUDZ CITU BRĪNUMU PRIEKŠĀ...

Dārgie Kristū, svētceļotāji uz Debesīm! Iekāpjot pārdomu akā par brīnumiem Kānas kāzās, varam daudz smelt no Dieva Mīlestības vīna, kas ieliets Dieva Vārdā caur Svēto Garu. Paņemsim kārtīgu malku savām sirdīm, lai mūsos izpildās Vārds: „Tu dod vīnu, kas priecē cilvēka sirdi” (Ps 104,15).

Pirmā lieta, ko piedāvāju pārdomām, nākusi no dzīves novērošanas, kad, piemēram, dēls vai meita nepiepilda vecāku sapņus attiecībā uz izvēlēto amatu, laulības partneri, dzīves vietu, veidu u.tml. Diemžēl gadās, ka vecāki padara sevi (un bērnus) par savu nerealizēto sapņu un ambīciju vergiem. Tādējādi moka sevi un citus, neatrod mieru un laimi. Un nevarēs atrast, jo **tikai mīlestība padara jebkuru puši par laimīgu, bet tur, kur ir mīlestība, lēmumi tiek pieņemti brīvībā** (sal. 2 Kor 3,17; Ga 5,1; Jk 2,12; 1 P 5,2)! Kā pārliecināt tādus cilvēkus, kas sevi un citus padara par „atkarīgiem”, ieliek savu ilūziju „virpulī”, lai viņi beidzot tomēr tiktu atbrīvoti?!?

Viena no iespējam ir iestāties „Kānas skolā”. Kāpēc? Sv. Jāņa Evaņģēlijā mēs pamānām, ka, rakstot par pirmo Jēzus brīnumu, apustulis akcentē laiku caur vārdiem, kuri kā refrēns atkārtojas Evaņģēlijā – „Viņa stunda” (sal.: J 2,4; 7,30; 8,20; 12,23; 13,1; 16,21.25.32; 17,1). Kānā vēl nebija pienākusi Jēzus stunda (sal. J 2,4). Tā pilnībā sita tad, kad Jēzus mira uz Krusta. Uz šī patiesības fona dziļāk nekā tikai dzimuma apzīmējums skan vārds „sieviete”, jo tādā pašā veidā visnozīmīgākajā pasaules vēstures brīdī – Jēzus pestīšanas upura laikā – tiek nosaukta Viņa Māte, Marija: „Sieviet!” (J 19,26). Šis jēdziens ir formula, kura attēlo pilnu cieņu (sal. citās vietās, piemēram:

Mt 15,28; Lk 13,12; J 4,21; 8,10; 20,13), bet Jēzus-Marijas kontekstā it kā atbrīvo no tu-rēšanās pie mātes-dēla attiecībām un pārnes domāšanu uz augstāku līmeni, kur cilvēka sirds raugās nevis uz to, kas ir cilvēcisks, bet kas ir dievišķs, mūžīgs!

Tādā veidā lasītājs-skolēns var no jauna novērtēt, kas dzīvē ir svarīgākais – asiņu attiecības, visaugstākie iespējamie dzīves sasniegumi vai pats Dievs? To pastiprina Jēzus mācība: „Kas mīl tēvu vai māti vairāk nekā mani, nav manis cienīgs; un kas mīl dēlu vai meitu vairāk nekā mani, nav manis cienīgs.” (Mt 10,37; sal. Lk 14,26). Un it kā no otras puses: „Patiesi es jums saku: nav neviena, kas manis un evaņģēlija dēļ būtu atstājis namu vai brāļus, vai māsas, vai tēvu, vai māti, vai bērnus, vai tirumus, kas tagad, šini laikā, nesaņemtu simtkārt tik daudz, kaut caur vajāšanām, namus un brāļus, un māsas, un mātes, un bērnus, un tirumus, un nākošajā laikā mūžīgo dzīvi.” (Mk 10,29-30).

Kānas lekcija māca, ka pat „žēlastības pilnā” (Lk 1,28) – Dievmāte, Visu svēto Karaliene – **ir tik brīva, lai, pirmkārt, rūpētos par Jēzus Kristus kā Dieva Dēla godu,** pati paliekot it kā ēnā. Tad Viņas apzīmējums – „sieviete” – savā ziņā atbrīvo vietu katram no mums, kas, saprazdam „noslēpumaino un apslēpto Dieva gudrību, ko Dievs pirms mūžiem paredzējis mūsu godam” (1 Kor 2,7), grib aizņemt šo vietu. Vai ir vērts? Tas taču nozīmētu – mirt sev, zaudēt savus sapņus, palikt izsmietam utt.!!!

Lai nomierinātos savās bailēs, citēsim vēlreiz tautu apustuli: „Neprātība”, kas nāk no Dieva, ir gudrāka nekā cilvēki, un „nespēks”, kas nāk no Dieva, ir stiprāks

nekā cilvēki” (1 Kor 1,25). Tādēļ kristieši droši seko Marijas paraugam, jo saprot, ka **MIRT SEV** (sal. Mt 10,39; 16,25), nozīmē **DZĪVOT KUNGĀ**.

Teiksim praktiskāk. Šis Rožukroņa noslēpums parāda, ka, **nākot pie Dieva un meklējot Viņu pašu, Viņa godu, cilvēks vienmēr ir ieguvējs!** Vairāk – nekad nevar būt zaudētājs: Kānā mēs “taustām” un “garšojam” izpildāmie Vārdu, kas norāda: **„MEKLĒJIET TĀPĒC VISPIRMS DIEVA VALSTĪBU UN VIŅA TAISNĪBU, UN TAS VISS TIKS JUMS DOTS KLĀT”** (Mt 6,33). Tie, kuri izskatās nenozīmīgi, paliek ēnā, izkopj nesavtīgumu, pateicoties tam, tomēr tiek bagātīgi apdāvināti! Tiem ir dots daudz „labā vīna” – ļoti plašā šī vārda simbolikā un nozīmē!!! Pārējie izskatās kā muļķi, un tie tiešām kļūst par zaudētājiem (piemēram, sal.: Lk 12,16-20; Mt 6,19-20; Lk 15,11-16). Par to, kas notiek, ja cilvēks darbojas bez Dieva vadības, un kas notiek, ja viņa darbi ir darīti Dievā, gudrinieki (piemēram, Iļjabs, Dāvids) rakstīja jau sen. Svētais Pāvils to savilka kopā un pastiprināja, sakot: „Šīs pasaules gudrība ir Dievam neprātība. Jo ir rakstīts: „Es notveršu gudros viņu viltībā Un atkal: „Kungus zina gudro domas, ka tās ir tukšas” (1 Kor 3,19; sal.: 1 J 5,12; Ps 94,11).

Pēdējā Vissvētākās Jaunavas Marijas

garīguma lekcijas daļa. Tie, kas Kānas skolā cenšas būt uzticīgi skolēni, saņem daudz žēlastību no mūsu Debesu Tēva caur vienīgo Vidutāju un Pestītāju, Kungu Jēzu Kristu. Par to liecina svētnīcas visā pasaulē, kurās redzamas daudzas pateicību zīmes par uzklaustām lūgšanām, kas bija nestas pie Kānas Kalpones. Ja kāds gribētu aprakstīt, no kurienes tās nāk un kā tas noticis, mēs varētu to apzīmēt līdzīgi, kā toreiz bija teikts par paša Kunga darbiem, kā lasām sv. Jāņa Evaņģēlijā 20, 30-31. Cits liels pierādījums tam varētu būt Karmela ordenis (no paša sākuma veļtīts V. J. Marijai!). Kāpēc? Jo ir tik daudz to, kuri, dzīvojot Jaunavas no Nācaretes garīgumā, sasnieguši svēta augsto stāvokli un Baznīcā izsludināti par svētajiem (protams, tai skaitā arī laji, pat laulāto pāris – Ludviks un Zelija!), nerunājot par to, ka „Karmela Kāna” devusi Baznīcai trīs doktorus: Terēzi, Jāni un Terēzīti!!! Citiem vārdiem, **draudzība ar Jaunavu Mariju ir liels Gaismas noslēpums, kurš padara cilvēka dzīvi par Dieva apdāvinātu, ļoti auglīgu dārzu.**

Marij, lūdzies par mums Dieva priekšā, lai mēs, tāpat kā Tu, vispirms meklētu Dieva Valstību un Viņa Vārda godu, tad viss mums būs pielikts klāt! Amen.

Priesteris Pāvils Kamola

Dzejas pieskāriens

Pāvils Kamola

PIRMĀ LATVIETE EVERESTĀ

Viņa gaidīja desmit gadus.
Tagad ar ugunīgu atslēgu
tā atver nākotnes durvis
un skatās uz mīlestības trepēm.

Tomēr pa ceļam vajadzēs teikt:
“Izraujies ar visām saknēm
un iestādies jūrā!”

jo dzīves Everesta virsotnē
ir nežēlīga nāves zona.

Bet ja gadījumā laika upe
nebūtu dzidra kā kristāls,
tad atgādini tai par Tēva rokām,
kuras pārstādīja Terēzītes saknes,
un par Māti, kura Jāņa lodi
novirzīja uz vēl lielāku pielūgsmi.

Un lai viņa paņem līdzī Latvijas karogu,
un apzīmē virsotni nākamajām paaudzēm.

AICINĀJUMS IZSTAROT GAIŠAS LIETAS

Talantīgo Lieni Lauriņu varam iepazīt vispirms jau caur viņas darbiem. Izstādē draudzes mājā un mūsu baznīcas Lieldienu noformējumā tiks izmantoti jaunietes daudzveidīgie darbi. Liene nav mūsu draudzes locekle, bet savas bērnības vasaras bieži vadījusi Madonas pusē. Aicinot pastāstīt par sevi, vispirms Lienei lūdzu atklāt, kur viņa dzimusi, augusi un ko dara šobrīd.

Liene Lauriņa: – Esmu dzimusi Rīgā, augu, mācījos un dzīvoju galvaspilsētā, kaut bieži biju arī laukos – Liezēres pagastā. Šobrīd trešo gadu esmu Rēzeknē un studēju tekstilmākslu Latvijas Mākslas akadēmijas filiālē, kur esmu jau augstskolas trešajā kursā.

Kāds ir Tavs ticības ceļš – vai vienmēr esi ticējusi Dievam?

Lai gan ģimenē nav ticīgu cilvēku, no bērnības ticēju, ka kosmosā ir kāds liels, varens Dievs. Par to ikdienā daudz nedomāju, bet spilgti atceros, kā reiz bērnības vasarā savam brālim teicu: – Iesim ciemos pie Dieva! Uzskāpsim pa trepēm un būsim tur, kur saule riet, – kalnā aiz meža galotnēm.

Tad abi gājām uz kalna pļavu un lasījām sēnes, lai būtu ko paņemt līdzī cie-makukulim. Tā nopietni ticībai un Dievam esmu pievērsusies pēdējos trīs gadus. Uz baznīcu visbiežāk eju svētdienās, draudzes dzīvē iesaistījusies neesmu.

Par Tevi uzzinājām no sirsnīgajiem darbiem Madonas veikalnā „Eridana”. Vai jau sen gatavo rotaļlietas?

Man bērnībā Liezēres laukos patika kaut ko no jebkā veidot, zīmēt, pasniegt kā

dāvanu radiem. Pirmo reizi kā roku darbu mazajai mācai no omes leoparda biksēm uzšuvu gotiņu. To piepildīju ar kaltētām mežrozītēm – toreiz cita pildījuma pie rokas nebija. Interesantākais, ka suns ātri to gotiņu apēda – laikam tieši pildījums viņam garšoja vislabāk. Vēlāk tapa tīģeris, un tā pamazām sapratu, ka man patīk šūt rotaļu mantas. Nopietnāk un vairāk tās sāku gatavot ap 2008. gadu, iedvesmojoties no sava pundurtrusiša. Pirmais zaķis, ko uzšuvu, bija puķains, tam bija garas kājas, ausis un biezas mulinē diegu ūsas. Cilvēkiem, kas nāca ciemos uz manu kopmītni istabiņu (tolaik dzīvoju Imantā, mācījos Rīgas Amatniecības vidusskolā), iepatikās šī rotaļlieta. Arī citi veidotie zaķi bija priekpilni, jautri, un daudzi ierosināja, lai tos pārdodu. Ilgi savus darinājumus nevienam nepārdevu, bet gāja laiks, un pirmais veikaliņš, kam rotaļlietas aiznesu, bija mākslas salons-galerija „Istaba” Rīgā. Tur iedevu tikai dažus paraugus, bet visus ātri izpirka, un pēc šīm mantām uzreiz radās pieprasījums.

Izstādē draudzes namā redzams, ka šobrīd Tu šuj visdažādākos dzīvnieciņus.

Skolas diplomdarbā (2009. gadā) veidoju zooloģiskā dārza divpadsmit zvērus, šis process mani ļoti aizrāva. Nākamais, kam pievērsos, bija suns – taksis. Iedvesmojos un sāku pastiprināti šūt takšus. Vēlāk tapa citi dzīvnieciņi, un tā joprojām šuju. Man nepatīk šūt ilgstoši un daudz, jo tad nav tā mīļuma kā tad, ja visu dari nesteidzīgi – vienu rotaļmantu dienā. Madonas veikals „Eridana” ir pirmais, kam sāku šūt mantiņas maziem bērniem. Tās ir bez sikām detaļām, no īpaši izvēlēta auduma.

Baznīcas noformēšanai Kristus Augšāmcelšanās svētkos esam izmantojuši Tavas grafikas. Pastāsti par tām!

Veidojot grafiku ciklu „Baznīcu pilsēta”, mans uzdevums bija attēlot pilsētas arhitektūru, ainavu un augus. Tā kā dziļi sirdī ir Baznīca un es sekoju Jēzum, kā pirmie grafiskie darbi tapa tieši šie. Par simboliem daudz nedomāju, man vienkārši ar brīvu roku darbs īsti nepadodas (pārslimotās bērnu cerebrālās triekas sekas), tādēļ, ja ieskatās darbos, nekur nevar pamanīt smalku zīmējumu, jo tas prasa traku piepūli. Jāatzīst, ka visas sākotnējās ieceres nemaz izpildīt arī nesanāk; pašai labāk patīk minimālisms. Veidojot darbus, emocijas ir dažādas, bet aicinājums ir izstarot un raidīt gaišas lietas.

Ar ko Tev asociējas Kristus Augšāmcelšanās svētki? Vai Lieldienu laiku izdzīvo īpaši – praktizē gavēni, lūgšanas?

Kristus Augšāmcelšanās svētki man asociējas ar jaunu dzīvi. Gavēni cenšos ievērot sava rakstura un ieradumu dēļ, un viegli tas nav. „Ēdienu gavēnis” man personīgi neskaitās, jo atteikties no ēdiena ir ļoti viegli – ir pierasts būt par vegāni un

daļēji – veģetārieti.

Lūgšanu jomā bieži lūdzos Rožukroni un svētdienās (dažreiz darba dienās) eju uz baznīcu. Kad mēs darām pāri sev vai otram, Jēzus cieš. Dažreiz pēkšņi ieraugu Jēzu, pakritušu ar sāpēm sirdī, ar pātagām sistu par katru mūsu grēku. Ir brīži, kad pati fiziski tik smagi sajūtos kā Viņš. Tad lūdzos vai steidzos uz baznīcu. Lieldienas vienmēr svinu baznīcā, jo ļoti patīk svētku noskaņa un Dieva siltā klātbūtne, kas pārņem, tur ieejot.

Vai mūsdienu jauniešiem ticība ir būtiska?

Uzskatu, ka ar ticību Dievam var daudz labāk dzīvot nekā bez tās. Mūsdienās viss ir uz pusi. Katrs pats izvēlas, kam un kā ticēt vai sekot.

Ko gribi novēlēt Kristus Augšāmcelšanās svētkos?

Lieldienās novēlu visiem savās sirdīs saņemt Jēzus Kristus gaismu – mīlestību, piedošanu, prieku, laimi, ticību. Un noteikti – Priecīgas Lieldienas!

Inese Elsiņa,
priestera Pāvila foto

SVĒTDIENAS SKOLAS BĒRNI LŪDZ PAR LATVIJU

Kristiāns: – Esi stipra valsts un esi vienmēr brīva valsts!

Erlina Marianna: – Dieviņ, palidzi Latvijas iedzīvotājiem iemīlēt Tevi. Palidzi noticēt Taviem brīnumiem, lai viņi būtu laimīgi, patiesi laimīgi. Palidzi tiem!

Lāsma: – Es vēlos, lai Latvijā nebūtu karu un lai Latvija būtu draudzīga un skaista.

Emilija: – Paldies, ka Dievs Latviju šādu radījis. Kur ir mana Daugava, ko Dievs ir devis visiem. Kur ir Rīga, kur Dievs licis celt baznīcas. Visgalvenais, ka Latvija ir dabiska.

Krustaceļš ar svētdienas skolas bērnu līdzdalību.

Agate: – Es vēlos, lai Latvija ir vairāk nepiemētāta ar netīrumiem un lai Latvijā ir daudz svēto.

Melānija: – Mīlais Dievs, es gribu, lai Latvijā nav karu un zagļu.

Andželika: – Lai Latvija nav tā, kurai jādzīvo uz zemes ar tādējiem bērniem, kuri izķēmo Dieva vārdu. Es lūdzu, lai arī Latvijas vārdu neizķēmo, jo Latvijā es esmu piedzimis un dzīvoju.

Roberts: – Lai daudz labu cilvēku, kas Latviju varētu mīlēt. Pateicos, ka varu palikt šajā brīnīgajā valstī!

„CONVOCATIS” TURPINA ATTĪSTĪTIES

Lūgšanu programma „Convocatis” jau divus gadus dzīvo savu dzīvi, un cilvēki to izmanto. Pašlaik programmā ir vairāk nekā 500 reģistrētu lietotāju. Pēdējā laikā programma ir vairākas reizes uzlabota, taču joprojām ir tālu no pilnības, tāpēc nākotnē plānoti vēl citi uzlabojumi. Piemēram, šobrīd vēl isti pa-reizi nedarbojas atgādinājumu funkcija. Liels darbs ieguldīts Vikipēdijas veida

tekstu krātuves izveidē, lai esošos lūgšanu un garīgo dziesmu tekstus varētu skatīt arī ierīcēs, kurās nav Android operētājsistēmas, kā arī, lai lietotājiem būtu ērtāk pievienot sistēmai jaunus tekstus. Šī lapa atrodas vietnē „convocatis.net/wiki”.

Ikvienš laipni aicināts pievienot tekstus un ar savu ziedojumu iesaistīties šī projekta attīstīšanā!

Aivars Zariņš

MĀSAS EMANUĒLAS LIECĪBA

Visus garīgos tekstus, kas man latviski bija nepieciešami, varēju atrast programmā „Convocatis”. Ļoti ērti to lietot, jo telefons vienmēr ir līdzi, bet dažādās lūgšanu grāmatas latviešu valodā – nē.

Kad kopā ar priesteri Pāvilu un Vissvētāko Sakramentu devāmies pie draudzes

cilvēkiem māju apmeklējumā, saskāros ar praksi, ka cilvēkiem mājās nav vārdu slavēšanas dziesmām. Tad telefonā atvēru programmu „Convocatis” un varējām mierīgi dziedāt.

Tāpat Breviāru latviski lasīju pamatā šai programmā.

MŪS GAIDA „CARITAS” KALPOJUMS!

10. martā man un mātai Emanuēlai bija iespēja piedalīties „Caritas Latvija” rīkotajā garīgās atjaunotnes dienā „Caritas – Mātes Baznīcas rokas”. Pasākums dziļi aizkustināja, rosināja pārdomas un Lielā gavēņa laikā bija ļoti iederīgs.

Diena sākās ar adorāciju un Sv. Misi, ko vadīja arhibīskaps Zbignevs Stankevičs. Mises laikā izskanēja doma par augstprātību un lepību, kas parasti ir asns grēkam. Gribējās izprast, vai arī mēs reizēm nejūtamies kā farizejs, kurš pateicas Dievam par to, ka ir tik pareizs – ievēro sabatu, gavēni, negrēko, bet atklāts paliek jautājums par žēlsirdību un cilvēkmīlestību.

Liecību par kalpošanu LELB dienas centrā „Mēs” sniedza novadniece Rudite Kumsāre, par žēlsirdības praksi Romas katoļu baznīcā dalījās „Caritas Latvija” pārstāvis no Rīgas – Rišards Zaļeskijs, Betlēmes žēlsirdības mājas vadītāja Dana Anskaitē, LRKB cietuma kapelānu dienesta pārstāvis Mārtiņš Krūklis. Runātāji uzsvēra, ka nedrīkstam aprobežoties ar to vien, ka saņemam Dieva mīlestību. Mūsu pienākums ir to nest tālāk, jo Jēzu mīlēsīm tik stipri, cik stipri mācēsīm mīlēt cilvēkus.

Katram no pieminētajiem kalpotājiem ir savs ceļš, kā viņš nonācis vietā, kur darbojas, bet visi pašizliedzīgi nes mīlestību cilvēkiem. Žēlsirdības darbi ir dažnedažādi. Sākot ar palīdzību veciem cilvēkiem apmaksāt rēķinus internetbankā, ja viņi neprot apieties ar datoru; vienkārša parunāšanās ar tiem, kuriem nav ar ko parunāt; rūpes par trūcīgajiem, dāvanas; koncerti

pansionātu iemītniekiem; ārstu, juristu, psihologu bezmaksas konsultācijas maznodrošinātajiem; kalpojumi aprūpes centros, žēlsirdības mājās tiem, kas ieslīguši atkarībā vai atrodas cietumos. Cilvēki, kas kalpo citiem, saņem enerģiju, kas pilnveido un stiprina. Lai darbā neizdegtu, nepieciešama nemitīga spēku atjaunošana pie Mātes Baznīcas, dialogs ar Jēzu.

Madonnas statuja Lūznavas muižas parkā.

„Caritas” tulkojumā no latīņu valodas nozīmē „mīlestība”. Caritas kustība ir starptautiska, visu zemi aptveroša. Kā tika uzsvērts videosīžetā (to var skatīt „Caritas” mājaslapā), – tā ir sirds, kas redz. „Caritas” grupas apzinās līdzās esošo cilvēku pamatvajadzības un

darbojas, lai tās apmierinātu. Daudzās valstīs ir „Caritas” šūniņas (Latvijā – „Caritas Latvija”), diecēzēm un draudzēm – savas. Arhibīskaps uzsvēra, ka, runājot par diecēzi, „Caritas” kustības kalpojumos sevišķi gaidīti vīrieši, jo ikvienā struktūrā jābūt līdzsvaram, bet pašlaik sievietes kalpošanā ir vairākumā. Noslēdzot pasākumu, arhibīskaps uzsvēra, ka „Caritas” kustībai nav vajadzīgi valdītāji, bet kalpotāji ar atvērtu sirdi un dzirdīgām ausīm.

Arī mūsu draudzes prāvests vairākkārt ir aicinājis cilvēkus, kas vēlas darboties „Caritas” kustībā. Varbūt šis ir pats piemērotākais brīdis, lai izvērtētu savas spējas un saskatītu veidu, kā varam piedāvāt savu kalpojumu gan Dievam, gan cilvēkiem? Un kāpēc lai tas nebūtu tieši caur „Caritas” kustību Madonas draudzē?

Janīna Bleidele,
priestera Pāvila foto

MĀSAS DODAS ATPAKAĻ UZ POLIJU

2015. gada 6. novembrī pēc katoļu draudzes prāvesta un Madonas novada pašvaldības uzaicinājuma Madonā no Polijas ieradās klostermāsa Gabiēla un Emanuēla. Ar arhibīskapa Zbigne-va Stankeviča svētību abas iesaistījās komandā, kas darbojās pie Vientulās mātes nama izveides Madonas novadā.

No Gustavskolas Praulienas pagastā idejas īstenošana tika pārnesta uz Madonu, Parka ielu 6. Tur abas klostermāsas dzīvoja un jau sniedza palīdzību problēmās nonākušajām māmiņām un viņu jaundzimušajiem bērniem. Paralēli māsas apguva latviešu valodu, iejutās draudzes dzīvē.

Sakarā ar grūtībām klostermāsu kopienā, martā tika pieņemts lēmums, ka abām jādodas atpakaļ uz Poliju. Līgums ar pašvaldību tika pārtraukts objektīvu iemeslu dēļ, proti, māsa Gabriēla vēlējās

brukt uz dzimteni un nebija resursu, lai viņas vietā varētu atbraukt cita (misijās māsas tiek sūtītas pa divām). Lodzā, Svētā Antona Kristus Karaļa māsu kongregācijā, no kuras abas ieradās, kopumā ir 25 klostermāsas. Vislielākā problēma ar aizvietotājas atrašanu bija valodas barjera.

Piebildišu, ka Mātes un jaundzimušā bērna atbalsta centra izveidē nepieciešamā palīdzība nodrošināšanai ir piesaistīts nodibinājums „Diakonijas centrs”, tā ka iecere Madonā nav apstādināta, to tālāk īsteno citā komanda.

11. martā māsas rīkoja pateicības pēcpusdienu draudzes cilvēkiem, 16. martā devās atpakaļ uz dzimteni. Viņu aizbraukšana daudziem ir cilvēciski jāpārsāp.

**Inese Elsiņa,
Agra Veckalniņa foto**

PALDIES VISIEM PAR ATBALSTU!

Pirms diviem gadiem man bija laime atbraukt uz Madonu. Varētu brīnīties un jautāt: kas tā par laimi? Es taču neizskatos apmierināta ar dzīvi, joprojām – nopietna, skumja, noslēgta sevī – ista „Gabriēla Negribu”.

Tomēr šai laikā daudz uzzināju par dzīvi, satiku jaunus cilvēkus, ar kuriem diemžēl nevarēju izveidot ciešākas attiecības. Ilgu laiku nezināju – kāpēc. Valodas nepārvaldīšana – tas tomēr nebija galvenais.

Valodu mācījos, apguvu, bet dzīvoju bailēs un nemierā, sāku kaunēties no cilvēkiem, pat baidīties no viņiem. Gribēju izveidot normālas attiecības, arī cilvēki vēlējās iepazīties, negribēja mani ievainot, bet biju viņiem nepatīkama. Pat nevarēju smaidīt. Arvien biežāk jutos vientuļa un nelaimīga. Pavājinājās attiecības ar Jēzu. Kamēr dzīvoju Lodzā, bijām dzīvās attiecībās. Pateicoties Viņa žēlastībai, varētu personīgi tikties ar Viņu, sarunāties kā draugs

ar draugu. Madonā tas viss beidzās. Zināju, ka Viņš atrodas blakus, neatstāj, bet bija iespaids, ka kaut kas mūs šķir, kāda caurspīdīga siena, kas neļauj skaidri redzēt Jēzus seju un dzirdēt Viņa balsi. Viņš stāvēja tālumā un skatījās uz manu dzīvi, kā pašas spēkiem cenšos ko sasniegt, bet nekas no tā nesanāk. Tomēr Viņš bija un gaidīja, kad lūgšu Viņa palīdzību. Tas kļuva tik grūti. Jutu, ka grimstu, ka man trūkst gaisa. Kļuva arvien neciešamāka citiem un sev. Es vienkārši izkritu Jēzus laivai pār bortu. Kad dzīvoju Polijā, mēs sēdējām kopā („Lodzā” tulkojumā nozīmē „laiva”), bet tad parādījās problēmas, sarežģītas situācijas, no kurām vēlējās aizbēgt. Un aizbēgu. Bet tā nebija laba ideja.

Tagad zinu, ka bēgšana problēmas neatrisina. Tā ļauj uz brīdi atpūsties, bet tad jāķeras klāt un ar problēmām jāstrādā.

Dievs saka: „Klausieties manā balsī, un Es būšu jums par Dievu, un jūs būsit mana tauta, un jūs staigāsiet pa tiem ceļiem, kurus Es jums pavēlu – un jums būs labi” (Jer 7,23). Acīmredzot biju pagājusi malā no ceļa, pa kuru Jēzus mani vadīja. Varbūt mans nespēks no tā arī radās. Bet Dievs ir uzticīgs. Viņš izmantoja manu kļūdu, lai parādītu patiesību. Bija grūti to pieņemt. Viņš parādīja, uz ko būvēju savu dzīvi, ka pamats nav pareizs. Dievs pacietī-

gi gaidīja, kad atgriezīšos pie Viņa.

Gaidīja un bija gatavs visgrūtākajā brīdī sniegt savu roku, lai nenogrimstu. Kad pēc daudzām lūgšanām un sarunām pieņemu lēmumu atgriezties Polijā, sirdī sajūtu lielu mieru. Jēzus grib mani redzēt atkal savā laivā!

Beidzot esmu laimīga! Jūtu, ka esmu izvesta no gūsta. Pēc māsu lēmuma jutos brīva, gribējās dejot, dziedāt un pastāstīt visiem par savu laimi. Latvijā tik brīva vēl nebiju, tāpēc došos atpakaļ uz Poliju, kur skaidrāk redzu Jēzus seju, dzirdu Viņa balsi. Tā arī ir pieminētā laime, par kuru ierunājos sākumā – es piedzīvoju Dieva lielo žēlsirdību, Viņa lielo laipnību un uzticību. Viņa pastāvīgo rūpību par mani jebkur, kur esmu. Tagad zinu, ka Viņš nekad neatstās, nekad neaizmirsīs.

Tikai žēl, ka nevarēju pilnībā izmantot laiku, ko pavadīju Latvijā, uzskatu, ka lielāko daļu no tā esmu iztērējusi velti. Piedodiet, ka nebiju laba Jēzus un Viņa mīlestības lieciniece, ka nevarēju parādīt kristiešu skaistumu.

Slava Dievam par šo laiku, kurā piedzīvoju arī daudz patīkamu brīžu – kopīgas tikšanās un slavēšanu Dievam par godu. Paldies visiem par palīdzību, lūgšanu, atbalstu, ticības liecību un galvenokārt – pacietību. Lai Dievs svētī!

Māsa Gabriēla

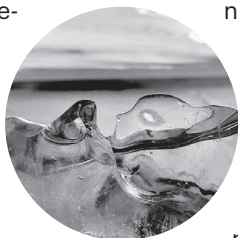
NEDZIMUŠĀ BĒRNA GARĪGĀ ADOPCIJA

25. martā Baznīca svin Kunga Pasludināšanas svētkus. Tajos tiek pieminēta diena, kad eņģelis Gabriēls pasludināja Jaunavai Marijai, ka viņa taps grūta no Svētā Gara un dzemdēs Dieva Dēlu.

Šis datums ir tieši deviņus mēnešus pirms Kristus dzimšanas.

Madonas draudzē ir izveidojusies tradīcija Kunga pasludināšanas svētkos Sv. Mises laikā piedāvāt ticīgajiem salikt garīgās adopcijas solījumus. Cilvēks, kas uzņemas garīgo adopciju, sola, ka deviņus mēnešus lūgsies kāda vēl nedzimuša bērna, kuram draud nāves briesmas, nodomā.

Uzsākot šo īpašo lūgšanu, palīdzēsīm no grēka pasargāt vecākus, ārstus un došim arī iespēju kādam jaunam cilvēkam ienākt mūsu vidū un iepazīt šo skaisto pasauli, kuru Dievs ir radījis.

Vienmēr brīnos, kad redzu, kā darbojas mīlestība. Vērojot mazu bērniņu, cilvēki vienkārši smaida, priecājas, un tas notiek neatkarīgi no vecuma, garastāvokļa, noguruma. Uzsmaidīt mazam bērnam ir tik dabiski, tas atklāj, cik brīnišķīga ir cilvēka dzīve.

Ļoti priecājos par mūsu draudzes ģimenēm, par viņu atvērtību dzīvībai. Saprotu, ka tie ir draudzes cilvēku lūgšanu augļi. Tāpēc gribu aicināt – neapstājieties lūgties, lai Dieva mīlestība izplatās tālāk!

Draudzes pārstāvjiem garīgi adoptēt nedzimušo bērnu būs iespēja Svētās Mises laikā 25. martā un 9. aprīlī. Ir laiks padomāt un ar atbildību uzņemties šo uzdevumu – sludināt Dzīvības Evaņģēliju ap sevi!

Māsa Emanuēla

PIRMAIS ŠAHA TURNĪRS AIZVADĪTS

Aukstajā 24. februāra rītā uz pirmo šaha turnīru mūsu draudzes vīriešu nodomā draudzes mājā pulcējās šaha draugi.

Turnīrā piedalījās viens zēns – Kārlis, seši vīri – Rudolfs, Arnis, Dainis, Matīss, Jānis, Alberts un divas dāmas – es un Līga.

Turnīrs notika pēc riņķa principa – katrs spēlēja ar katru, ar apdomas laiku 15 minūtes katram uz partiju.

Draudzes šaha turnīrā bija pārstāvēti dažādi līmeņi: spēlēt piedalījās gan tādi, kas gājuši šaha pulciņā, gan tādi, kas šahu māca, un arī tādi, kas

knapi pazīst figūras. Līdz ar to – draudzīgs un demokrātisks pasākums.

Turnīra kopvērtējumā 1. vietu izcīnīja Rudolfs Kalniņš, 2. vietā ierindojās Arnis Caune, bet 3. vietā – Ilze Priedīte.

Uzskatu, ka šaha turnīrs draudzes vīriešu nodomā ir izdevies, jo visi turnīra dalībnieki, izspēlējuši katrs ar katru, ar labām emocijām devās mājup. Domāju, ka

nākamais turnīrs varētu notikt pēc pāris mēnešiem ar vēl lielāku dalībnieku skaitu.

Ilze Priedīte

„NO SIRDS PĀRPILNĪBAS MUTE RUNĀ...”

Mana sirds ir tik pilna ar pāri plūstošu jūtu gammu – sākot no liela prieka, kas patiesībā vārdos nav ieliekams, līdz skumjām, kas liek dvēselei raudāt. Īsumā mēģināšu padalīties ar jums, mīļie brāļi un māsas Kristū.

Kad draudzes prāvests ierosināja aicināt Jēzu Visvētākajā Sakramentā ciemos uz mājām, mēs ar vīru to ar prieku pieņēmām, jo arī pagājušajā gadā izmantojām šo iespēju, un tas ir kaut kas tāds, kas mūsu – cilvēku – vārdos nav ieliekams.

24. februārī uz mūsu mājām atbrauca priesteris Pāvils ar Jēzu un klostera māsām – Emanuēlu un Gabriēlu. Tā bija arī dāvana manam vīram dzimšanas dienā.

Vai var būt iedomājama vēl lielāka dāvana? Bijām ģimenē ar bērniem un mazbērniem, gandrīz pilnā skaitā. Visvētākā Sakramenta priekšā mazliet adorējām klusumā (cik to varēja atļauties mazo bērnu dēļ), tad Jēzum nesām savus lūgumus vai pateicības, vai ilgas un nākotnes cerības. Pēc tam lūdzāmies Rožukronī. Tad vēl nedaudz adorācijas, un tad priesteris lūdza svētību visiem, un arī katrs atsevišķi tika svētīts. Viss notika dziļi, skaisti un mierīgi – man pat likās, ka ir izlaista kāda Rožukroņa daļa – tik ātri paskrēja laiks.

Tā kā bija iecerēts pasākumu noslēgt ar svētku vakariņām, pēc lūgšanām un Visvētākā Sakramenta pagodināšanas gājām pie vakariņu galda. Un šī bija svētku otrā daļa, kura liek dvēselei sažņaugties un raudāt. Ēdām, pārrunājām dažādas lietas, apkārt valdīja sirsniņa un vienkāršība. Un te, mīļie, es vēlos „izvilkt” no savas dvē-

seles dziļumiem vārdus, kas būtu kaut cik noderīgi manai sirds pārpilnībai, no kuras „mute grib runāt”! Jēzus bija un ir Dievs un cilvēks, un arī mūsu priesteris ir priesteris un cilvēks. Arī viņš kā cilvēks ļoti ilgojas būt savas ģimenes mīlēts, gribēts, gaidīts. Mēs – draudze – taču esam viņa ģimene!

Vai nav cietsirdīgi neuzaicināt savās mājās kaut reizi gadā (uz dzimšanas dienu vai kādiem citiem svētkiem) arī mūsu prāvestu? Nemaz nerunājot par slimnieku un vecu ļaužu apciemšanu. Vēlos visus iedrošināt: „Atveriet savas sirds un māju durvis Jēzum, kurš caur prāvesta starpniecību

ienāk mūsu mājās! Cik viss tad kļūst piepildīts ar Dieva klātbūtni, to nemaz nevar tā vienkārši izstāstīt, to var tikai izjust.” Un vēl – mūsu prāvests ir tik ļoti vienkāršs kā cilvēks un tik ļoti interesants sarunu biedrs, ka gribu novēlēt katram to izbaudīt vai pārbaudīt. Ticiet droši, viņš neskaņās, vai jums ir pietiekami tīras istabas, spoži logi, vai kas cits sterili sakopts. Viņš mūs vienkārši mil tādus, kādi esam. Mīļie, uzticēsimies un milēsim arī mēs savu prāvestu tādu, kāds viņš ir, un atsauksimies prāvesta piedāvājumam, saņemsim viņu pašu kā dārgu mūsu ģimenes locekli!

Svētku vakars mūsu mājās iesākās ar lasījumu no Svētajiem Rakstiem: „...šodien šim namam pestīšana nākusī.” Ko vēl te var piebilst? Iedrošinieties un pārliecinieties katrs pats, kā tas ir, kad jūsu mājās ciemos ienāk pats Dieva Dēls!!! Lai Dievs mūs visus svētī!

**Anita Kaļva,
priesteris Pāvila zīmējums**

BAZNĪCAS DĀRGUMI. SVĒTIE

Pagājušajā gadā pirms Visu Svēto dienas Sv. Mises dalībniekiem bija sarūpēts pārsteigums – katrs saņēma mazu zīmīti ar kāda – gan labi zināma, gan ne tik zināma – svētā vārdu un piemiņas dienu, kad svētais piedzima Debesīm. Mēs tikām aicināti ļoti personiski iepazīt svētos. Kā zinām, svētie ir dāvāti kā palīgi, aizbildņi pie Dieva, tāpēc ir iespēja ne tikai mācīties milēt no visiem tiem, kas ir ņēmuši savu dzīves krustu un uzticīgi sekojuši Kristum, bet arī godināt un lūgt viņu palīdzību, jo viņi ir Dieva tuvumā un aizlūdž par mums. Bieži izsakām lūgšanu: „Visi Dieva svētie un svētās, lūdziet Dievu par mums!”

Gavēņa laiks ir bagāts ar svēto piemiņas dienām. Februārī godinājām sv. Agati un sv. Blaziju. 19. martā svinējām sv. Jāzepa, „klusējošā svētā”, dienu, savukārt 25. marts (šogad svētki pārcelti uz 9. aprīli) ir Kunga pasludināšanas svētki, kad godināsim Dievmāti – pazemības un paklausības paraugu.

Gavēnis ir īpašs žēlastību, arī klusuma laiks, bet svarīgi, lai klusums nav tukšs. Tāpēc piepildīsim to ar Vārdu, stiprināsim savu ticību ar svēto dzīves liecībām, ieskatisimies draudzes bibliotēkas grāmatu plauktā un iepazīsim svēto dzīves aprakstus! Labs palīgs ticības stiprināšanai ir žurnāls „**Cilvēki kalnā**”, tāpat grāmatas, kurās atrodam pārdomas par kādu ar svētumu

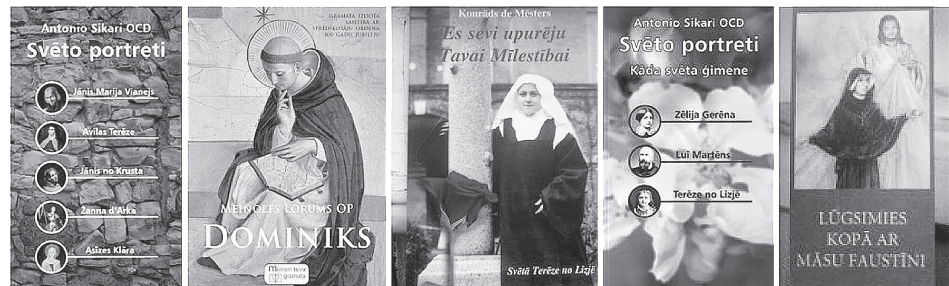
saistītu tematu.

Svēto pulks Dieva valstībā ir liels. To vidū ir gan priesteri, gan klosterbrāļi un māsas, gan laji-pieaugušie un pat bērni, piemēram, sv. Francisks un sv. Jacinta no Fatimas. Grāmatā „**Svēto portreti**” Tēvs Antonio Sikari OCD stāsta par klostermāsu Avilas Terēzi, cīnītāju par Francijas neatkarību – Žannu d'Arku, priesteri Jāni Mariju Vianeju un citiem. Sērijas „Svēto portreti” otrajā grāmatā „Kāda svētā ģimene” viņš iepazīstina ar sv. Terēzi no Bērna Jēzus un viņas vecākiem, atgādinot, ka esam aicināti ne tikai uz individuālu, bet arī ģimenes svētumu.

„Ko mums šodien saka svētie? Viņi saka: „**Uzticieties Dievam, jo Viņš nekad nepievij! Viņi aicina mūs nebaidīties iet pret traumi, būt nesaprastiem un izsmietiem, kad sludinām Kristu un viņa Evaņģēliju**” (Pāvests Francisks).

No 9. līdz 11. aprīlim draudze uzņems svētās māsas Faustīnes relikvijas un Žēlsirdīgā Jēzus bildi. Gatavosimies notikumam, atvērsim sirdis svētumu sastapšanai, meklēsim svētuma paraugu grāmatās „**Rožukronis kopā ar māsu Faustīni**”, „**Lūgsimies kopā ar māsu Faustīni**”!

„Vakarā, lūdzoties Rožukroni, staigāju pa dārzu un iegāju kapsētā. Atvēru vārņiņus, nedaudz palūdžos un jautāju: „Jūs laikam esat ļoti laimīgi? Tad sadzirdēju

vārdus: „Mēs esam tik laimīgi, cik esam izpildījuši Dieva gribu.” Un iestājās klusums kā iepriekš. Es atgriezos sevī un ilgi domāju, kā es izmantoju laiku, ko dod Dievs”

(fragments no svētās Faustīnes dienasgrāmatas).

Valentina Ločmele

DRAUDZES PĀRSTĀVJU SKATĪTA IZRĀDE

Ļoti bieži pēc kādas teātra izrādes noskatīšanās mēs no radiem, draugiem, paziņām saņemam jautājumus: „Nu, kā patika?”, „Par ko bija?”. It sevišķi, ja izrāde ir tik pret-runīgi vērtēta kā lugas „Salome” iestudējums Nacionālajā teātrī.

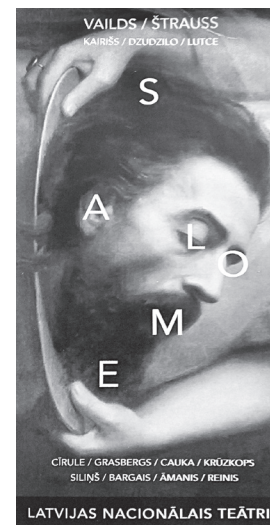
Uz pirmo jautājumu varu atbildēt diezgan viennozīmīgi: „Jā, patika.” Uz otro... Bija par mīlestību. Par naidu. Par divi tūkstoši gadu seniem notikumiem. Par mums. Noteikti katram, kas ir redzējis izrādi, būs sava atbilde.

Lugas galvenā varone – Salome – jauna, nevainīga meitene, izaugusi pilī, kur valda izvirtība, laikā, kad nepazīst cilvēcisku līdzjūtību, kur cilvēka dzīvībai nav ne mazākās vērtības. Meitene, kura nav saņēmusi mātes mīlestību, tās vietā tikai padzīvojušas sievietes greizsirdību uz sava dzimuma jauno un skaisto māsu. Meitene, kuru iekāro pašas patēvs, liekot viņai justies pazemotai un netīrai. Tad pēkšņi viņas redzeslokā parādās kāds, kas sludina gluži citas vērtības un dzīves izpratni, tāds, ko Salome nespēj saprast. Tik atšķirīgs no visiem cilvēkiem, no visiem vīriešiem, ar ko Salome ir saskārusies. Jānis Kristītājs. Un viņa iemīlas. Iemīlas sākotnēji ar vienīgo mīlestības formu un izpausmi, ko pazīst, – iekāri.

Salome grib viņa miesu. Kārdina viņu. Jāņa nostāja, viņa atraidījums Salomei nav saprotams un pieņemams, tas tikai vēl vairāk uzkurina viņas interesi, liekot vēlēties izzināt arī viņa dvēseli. Jānis atgrūž Salomi, salaužot viņas mīlestību, un, kā pirmajā brīdī man likās, tās vietā ieliekot aizvainotas sievietes izmisumu un tik mežonīgu atriebības kāri, ka gatava tai ziedot savu dzīvību. Bet tālākā lugas gaita parāda, ka Salome patiešām mil Jāni... un apzinās, ka tikai nāvē viņi spēs būt vienoti. Viņa mil Jāni Kristītāju arī pēc viņa nāves – ar neizsakāmām dvēseles sāpēm un mokām. Un šeit man radās jautājums – kā būtu, ja Jānis Kristītājs nebūtu tik rupji atgrūdis šo

meiteni? Ja viņš tāpat kā savulaik Jēzus ar vislielākajiem grēciniekiem un netīklēm (bet Salome nebija netīkle) būtu ar viņu runājis caur mīlestību? Vai arī tad Salomes kaislība būtu sakāpināta līdz tādām neprātam? Visticamāk, ka nē. Katrā ziņā izrāde ir iespaidīga un vēl ilgi nēlaiž vaļā, liekot pārdomāt vēl un vēl. Tā ir veidota, samiksējot Bībeles sižetu, Oskara Vailda lugu un Riharda Štrausa operu. Galvenajā lomā – varam lepoties – mūsu Madonas meitene – Agnese Cīrule, ļoti spoža savā lomā.

Ilze Kloppe

LATVIJĀ IERADĪSIES PĀVESTS FRANCISKS

22.–25. septembrī Svētais tēvs dosies apustuliskā vizītē uz Baltijas valstīm. Vizītes laikā pāvests Francisks apmeklēs Viļņu, Kauņu, Rīgu, Aglonu un Tallinu. Latvijā pāvests ieradīsies **24. septembrī**.

Plānots, ka vizītes laikā pāvests piedalīsies ekumeniskā dievkalpojumā Rīgas Doma baznīcā un svinēs Svēto Misi Aglonas bazilikā. Tāpat tiksies ar Valsts prezidentu, Latvijas augstākajām amatpersonām un sabiedrības pārstāvjiem, kā arī piedalīsies svinīgā ziedu nolikšanas ceremonijā pie Brīvības pieminekļa.

Rīgas arhibīskaps metropolīts Zbigņevs Stankevičs pauž prieku un uzskata, ka pāvesta Franciska vizīte mūsu tautai

nesīs lielu Dieva svētību. Tāpat viņš aicina apzināties, ka esam iekļuvuši izredzēto skaitā, jo pāvestu ir ielūgušas ļoti daudz valstis. Izvēloties Baltijas valstis, pāvests Francisks ļauj noprast, cik tās viņam ir svarīgas.

Pirms 25 gadiem Latviju apmeklēja pāvests Jānis Pāvils II. Ikviena pāvesta vizīte pievērš uzmanību valstij, kurā viņš viesojas, un cilvēkos rada pamudinājumu ko mainīt, lai vairāk kalpotu sabiedrības labumam.

13. martā apritēja pieci gadi, kopš Buenosairesas arhibīskaps Horhe Mario Bergoljo tika ievēlēts par pāvestu un pieņēma Franciska vārdu.

SVĒTĀ MISE LATVIJAS NODOMĀ

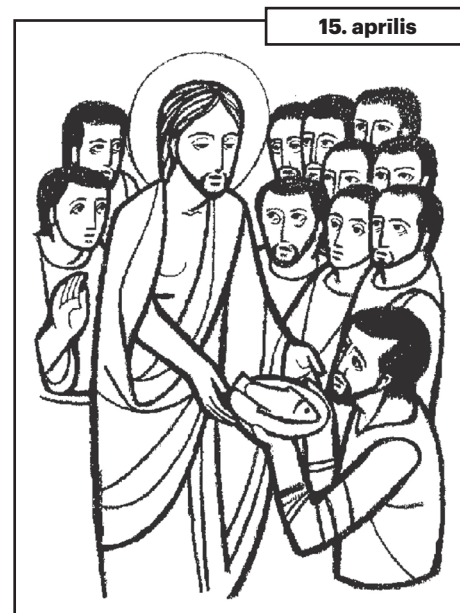
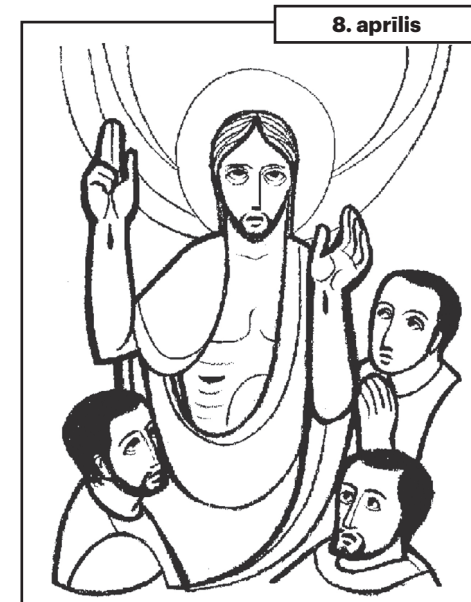
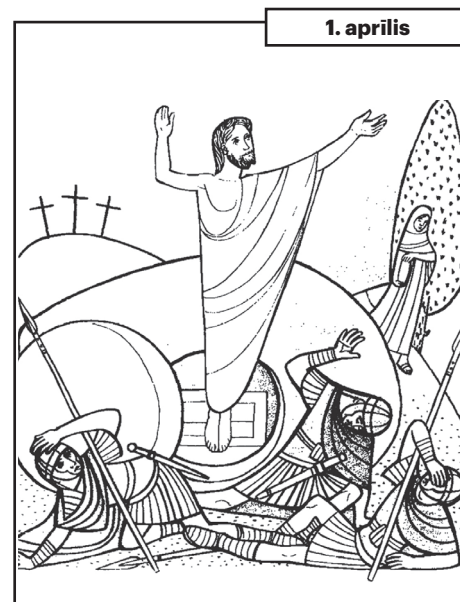
Šogad – Latvijas simtgades periodā – **katra mēneša 18. datumā** Madonas katoļu baznīcā tiek celebrēta Svētā Mise par Latviju. 15 minūtes pirms dievkalpojuma skan baznīcas zvans, lai publiskajā telpā atzīmētu šo nozīmīgo datumu. Aicinām ikvienu piedalīties Sv. Misē, lai kopīgi aizlūgtu par Tēviju! Apzināsimies, ka Svētā Mise ir Baznīcas dzīves sirds un virsotne, jo tajā Kristus savu Baznīcu un visus tās locekļus iekļauj slavas un pateicības upurī Tēvam.

RELIĢISKS UN KULTURĀLS PIEDĀVĀJUMS

Rīgas Festivālā ietvaros esam aicināti doties uz Rīgas Domu, kur notiks koncertprogrammas „Mātes Terēzes lūgšana” atskaņošana. Koncerts iecerēts **12. jūnijā pulksten 20**. Programmas saturiskais ietvars būs apliecinājums tam, ka patiesu un piepildītu lūgšanu spēkam nav ne konfesionālu, ne nacionālu robežu. Programmā: Rihards Dubra, Ēriks Ešenvalds, Andrejs Selickis, Pēteris Vasks. Izpilda: Latvijas Radio koris, “Sinfonietta Rīga”, Diriģents Sigvards Kļava. Biļešu cena – 12 eiro, senioriem un cilvēkiem ar īpašām vajadzībām – 6 eiro.

Tos, kas vēlas doties uz koncertu, aicinām sazināties ar Valentīnu Ločmeli, tālrunis **29592234**.

Svētdienas Evaņģēlijs

Draudzes vizītkarte

Madonas Romas katoļu draudze

Reģ. Nr. 90000463704
Adrese: Liepājas iela 13, Madona, LV 4801
Konts: LV19UNLA0095132107450, SEB BANKA
E-pasts: draudze@madona.lv
www.madonasdraudze.lv
www.draugiem.lv/madonasdraudze
www.facebook.com/madonasdraudze
Twitter: @Madonasdraudze

Prāvests Pāvils Kamola

Mob. tālr. 27464820,
e-pasts: pskcammolla@gmail.com

Lūgšanu kapela

Atvērta visu diennakti (Raina iela 5)
Kontakti: Aivars Zariņš (t. 29429518),
e-pasts: aivarszar@gmail.com

Bībeles stunda

Laiks: otrdien plkst. 19.15
Vieta: Valdemāra bulvāris 18
Kontakti: Aija Mālniece (t. 26253927)

Dievkalpojumu kārtība

Sv. Mise Madonas katoļu baznīcā
Pirmdien, trešdien, piektdien – plkst. 7.15
Otrdien, ceturtdien – plkst. 18
Sestdien – plkst. 8
Svētdien – plkst. 11 un 18

Lai saņemtu draudzes jaunumus
un iknedēļas pasākumu grafiku savā
e-pastā, ir jāpiesakās, rakstot uz e-pastu:
mdravize@gmail.com

Izdevumu „KALNĀ” veidoja:

Priesteris Pāvils Kamola (t. 27464820),
Aija Mālniece (t. 26253927), Agnese Liepiņa
(t. 26388710), Inese Elsiņa (t. 29207585).
E-pasts: mdravize@gmail.com

Draudzes kalpojumi

Pastorāts

Laiks: katru ceturtdienu plkst. 19
Vieta: Valdemāra bulvāris 18

Ģimeņu tikšanās

Laiks: katra mēneša otrajā svētdienā plkst. 13
Vieta: Valdemāra bulvāris 18

Vīru vakari

Laiks: katra mēneša otrā otrdienā
Vieta: pie draudzes vīriem

Kalpošana slimnīcā

Vieta: Madonas slimnīcas kapela

Kalpošana pensionātā

Vieta: Mārcienas pensionāts

Draudzes koris

Aicina dalībniekus visās balsu grupās

Senioru brokastis

Laiks: katra mēneša trešā trešdiena
pēc rīta Mises
Vieta: Svētceļnieku mājiņa

Jauniešu tikšanās

Laiks: katru ceturtdienu plkst. 19
Vieta: Svētceļnieku mājiņa

Svētdienas skola

Laiks: katru svētdienu plkst. 16
Vieta: Valdemāra bulvāris 18

Apsveikums! Draudze kļūst plašāka!

„Viss labais, ko mēs saņemam,
un visas dāvanas nāk no augšienes, no
gaismas Tēva.” (Jēk 1,17)
No sirds sveicam vecākus un draudzi –
pasaulē nākuši mīlēti un loloti mazuļi:
Kerija Ikauniece (15. janvāri), Līva Začesta
(7. februāri), Nora Irbe (2. martā).

Uz vāka – Agra Veckalniņa foto.
Lappušu nosaukumos – citāti no Psalmiem.
Makets: Aina Pidika.
Iespiests: SIA „Latgales druka”.
Viena eksemplāra cena ir 0,30 EUR.